

Anahtar

– Gürsel ÇOPUR · 06 Eylül 2011

A.

Ahmer şafağı müjdeleyen güneş
İçimizden taşan sevgi ışıklarıyla
Bir sahil bekler
Büyük dalgaları törpüleyerek
Ses olmak ister ezgi koyalarda
Kulaç misafirliğinden ayrılarak
Bir güneş ki şafağı müjdeleyen

N.

Nefti bahçemde madenî bir yaprak
Değer bekler kendini sunarken
İnsan bir hazine ki aranılan
Açılmayı bekleyen veya açılan
Fobisi yoktur medeniyete
Ne kutlu cenktir ki kaybetmez o
Bir maden ki bahçeyi süsleyen

A.

Arkasında belini incitmeyen fırtınalar
Bir dost yurdunda ilerlercesine
Kapı eşiklerine gulyabani tozlar uğramaz
Uçuşur bu yörüngede hayaller
İbrişim salkımlarına dizilmişçesine
Yollar son defa buradan geçer
Bir rüzgâr ki insanı serinleten

H.

Her biri ayrı kurdelelerle kesilmiş
Açılmayı bekleyen tomurcuk bayramında
Bir kalp büyür

Bin can büyütülür
Ruh bununla huzura erer
Göz habbesiyle sevdaya bakılan
Altın mihenk taşında
Bir el ki açılmayı bekleyen

T.

Tutkal yemiş gibi öze sarılmak
Bir ateş ister kavuşan alevinde
İnsanı sarıp sarmalayan ilham raksında
Kelimele dökülür şimşek gürültüsü eşliğinde
Kalemdir benliğini hatırlatan
Tatlı cızırtısıyla
Sayfa dünyasına kanatlarını seren
Bir ateş ki yanmayı isteyen

A.

Ardışık kaprisler eritilir dudaklarda
Beyan aydınlığıyla kapanır yıldızlar
Küme küme dizilmiş pervaneleriyle
Hasret yumakları damlar göze
Bu gözler kurumaz göletleriyle
Varlığa ererler yokluk diliminde
Bir beyan ki kalemi titreten

R.

Rehin alınmış altın gözlü hayatlar
Serum bağlanmadan gıdasını bulur
Yılların beklediği özlem bu oldukça
Şaşırmanın rotasıyla
Bir şaşkınlık yaşamadan
Diriliş çağlayanları gürlere her yönden
Bir özlem ki ağız şerbetiyle doymayan..

Gürsel ÇOPUR